

वा० रा०

॥११०॥

॥२८॥ इदानींतस्याकाले बोधननिमित्तमाह ॥ सोसाविति ॥२९॥ शिविरात्पृष्ठात् ॥ भक्षयन् हेतौशता भक्षार्थमित्यर्थः ॥३०॥ पुनारामः पृच्छतिकथमेनमिति ॥३१॥ विभीषणउत्तरमाह ॥ उच्यतामिति ॥ समुच्छ्रितं ॥ रावणेनमाययाविभीषिकार्थंनिर्मितं किंचिद्यंत्रमात्रं ॥ अतो न किंचिदेतदित्येव वानरा उच्यतां मयास्वामिभिश्च नतुरा वणानुजत्वादिकमित्यर्थः ॥ एवंचकार्यसिद्धिरित्याह इतीति ॥ इह एतस्मिन्विषये ॥३२॥ हेतुमयुक्तिमत् ॥ सुमुखोद्भूतं वानरलोकस्यसौमुख्यसंपादनायोद्भूतमुपदि

एकेनाङ्गान्वसौवीरश्चरन्भूमिबुभुक्षितः ॥ व्यात्तास्योभक्षयेल्लोकान्संवृद्धवपावकः ॥ २८ ॥ सोसौव्यसनमापन्नः कुंभकर्णमबोधय
त् ॥ त्वत्पराक्रमभीतश्चराजासंप्रतिरावणः ॥ २९ ॥ स एष निर्गतो वीरः शिविराद्भीमविक्रमः ॥ वानरान्भृशसंकुटोभक्षयन्परिधावति
॥ ३० ॥ कुंभकर्णेप्रतीक्ष्यैवहरयोद्यप्रदुद्रुवुः ॥ कथमेतंरणेक्रुद्धंवारयिष्यन्तिवानराः ॥ ३१ ॥ उच्यतां वानराः सर्वेयंत्रमेतत्समुच्छ्रितं ॥
इतिविज्ञायहरयोभविष्यन्तीहनिर्भयाः ॥ ३२ ॥ विभीषणवचः श्रुत्वाहेतुमत्सुमुखोद्भूतं ॥ उवाचराघवोवाक्यं नीलं सेनापति तदा ॥ ३३ ॥
गच्छसैन्यानि सर्वाणि व्यूह्यतिष्ठस्वपावके ॥ द्वा राण्यादायलंकायाश्चर्याश्चास्याथसंक्रमान् ॥ ३४ ॥ शैलशृंगाणि वृक्षांश्च शिलाश्चाप्यु
पसंहरन् ॥ भवन्तः सायुधाः सर्वे वानराः शैलपाणयः ॥ ३५ ॥ राघवेण समादिष्टो नीलोहरिचमूपतिः ॥ शशास वानरानीकं यथावत्कपि
कुंजरः ॥ ३६ ॥ ततो गवाक्षः शरभो हनूमानं गदस्तथा ॥ शैलशृंगाणि शैलाभा गृहीत्वा द्वारमभ्ययुः ॥ ३७ ॥ रामवाक्यमुपश्रुत्य हरयो
जितकाशिनः ॥ पादपैरर्हयन्वीरवानराः परवाहिनीं ॥ ३८ ॥

एवंच प्रागुक्तं श्रुत्वानीलं प्रति वाक्यं उवाच ॥ ३३ ॥ यथापूर्वं द्वारनिरोधे नियुक्ते

गच्छेति ॥ अनेन रावणपलायनोत्तरं मध्येऽवहारः सूचितः ॥ ३४ ॥ शैलशृंगादीन्युपसंहरन् उपसंहरन्तः ॥ संचिन्वन्तो भवन्तस्तिष्ठन्त्विति शेषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ रामवाक्यं य
त्रमात्रमिदमित्येवंरूपं जितकाशिनो निर्भयाः परवाहिनीं पुरादृष्टिः पुरीषरिसरक्षणीं राक्षससेनामित्यर्थः ॥ ३८ ॥

यु० कां०

॥११०॥